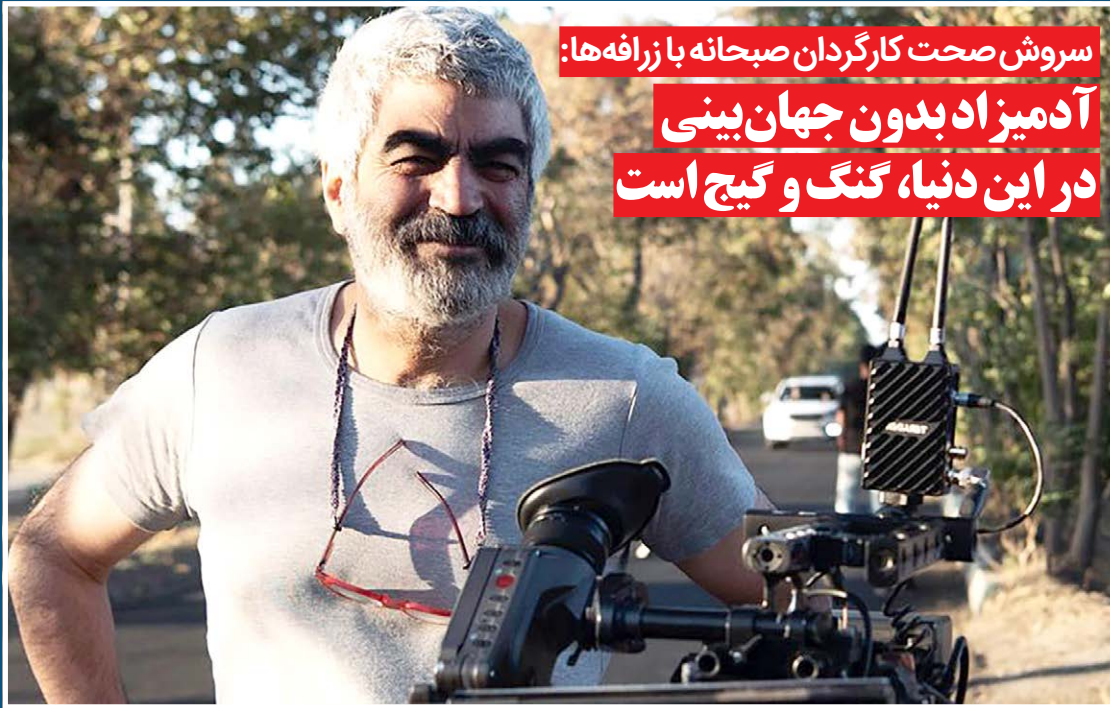

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیع
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

سروش صحت کارگردان صبحانه با زرافه‌ها: آدمیزاد بدون جهان بینی در این دنیا، گنگ و گیج است

هم سراغ آنها می‌روم. و این باعث می‌شود به نظر بیاید که از دوستانم استفاده می‌کنم.

به نظرم فیلم «صبحانه با زرافه» و حتی «جهان با من برقص» فیلم‌های کم‌دی محترم هستند، مهرجویی وار ساخته شده، به بیننده احترام می‌گذارد. وقتی فیلم را می‌ساختید نگرانی نداشتید که با کم‌دی‌های دیگر قیاس شود؟

خیر؛ نگران نبودم، ولی اینکه شما به فیلم‌های من «مهرجویی وار» گفتید خیلی برایم ارزش دارد و افتخار بزرگی است.

نگاه مینی مالیستی شما مرا یاد فیلم‌های عباس کیارستمی هم انداخت.

از کارگردان‌های مورد علاقه من صحبت می‌کنید؛ مهرجویی و کیارستمی اسطوره‌های ذهنی من هستند و من دیوانه وار دوست‌شان دارم و امیدوارم از آنها تاثیر گرفته باشم و در کارم به گرد پای این بزرگواران برسیم. من و ایمان با حساسیت و وسواس فیلمنامه را می‌نویسیم و سعی می‌کنیم از زندگی واقعی کمک بگیریم. نظرم این است که در زندگی غم و شادی، افسردگی و سرخوشی، موفقیت و شکست کنار هم هستند. لحظاتی هست که آدمیزاد غمگین است اما همان لحظه، اتفاق خنده داری پیش می‌آید و خنده‌اش می‌گیرد. ماز چنین احساسات و لحظه‌هایی در کارهای من استفاده می‌کنیم.

چند روز پیش مطلبی می‌خواندم که نویسنده نگران بود سروش صحت دچار تکرار در ساخته‌هایش نشود.

امیدوارم به دام تکرار نیفتم و قطعا تلاشم را خواهم کرد.

اما کارهای تان امضای شخصی دارد.

بالاخره تمام این کارها را من و ایمان می‌نویسیم و من می‌سازم. طبیعی است که از نگاه واحدی سرچشمه می‌گیرد.

ممکن است تغییر ژانر بدهید؟

بله ممکن است؛ به فکر ساختن سریالی در ژانر دیگری هستم.

در باره استقبال مخاطبان کمی برای ما صحبت می‌کنید؟

من بازخوردهای خیلی مثبتی داشته‌ام. شاید چون کسانی که فیلم را دوست داشته‌اند با من صحبت کرده‌اند یا به من پیام داده‌اند و کسانی که فیلم را دوست نداشته‌اند از سر لطف یا مهربانی کمتر نظرشان را به من انتقال داده‌اند. اعتماد

کجاست؟

از همین جایی که زندگی می‌کنیم. از تجربیات و دریافت‌های شخصی من و ایمان صفايي. ما با هم حرف می‌زنیم، گاهی خاطرات ما یا اطرافیان مان را با هم قاطی می‌کنیم و داستانی ساخته می‌شود. اگر فیلمی ببینیم یا کتابی بخوانیم یا معاشرتی داشته باشیم که روی ما تاثیر بگذارد آن تاثیر وارد نگاه و کار ما می‌شود. مطمئنا و بی‌شک معضلات و مشکلات و وقایع جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم از آبخورهای مهم ماست.

آیا این فیلم ممکن است برگرفته از داستان واقعی باشد؟

خیر، در واقع نشأت گرفته از همان فضایی است که من و ایمان دوست داریم. مثلا اگر جمع دوستانه‌ای هست و مشکلی پیش می‌آید ما دوست داریم ببینیم نحوه برخورد هر کدام از آدم‌های این جمع با مشکل ایجاد شده به چه صورت است، چون هر آدمی می‌تواند نماینده یک نوع نگاه و نحوه زندگی باشد و البته فکر می‌کنم آدم‌ها حتی اگر با هم اختلاف عقیده و سلیقه داشته باشند با کمی انعطاف، خویشنداری و بخشندگی می‌توانند راحت تر کنار هم زندگی کنند مگر آنکه دلایل اختلاف عقیده، بنیادین و ریشه‌های اختلاف عمیق باشند.

در باره ساختار فیلم تان صحبت کنیم که به نظر می‌رسد با قصه کاملا مطابقت دارد و بداهه ندارد. آن طور که بعضی عوامل تعریف می‌کردند سوای از اینکه کار کردن با شما را خیلی دوست داشتند اما انگار کارگردان سختگیری هستید؟

اگر گفتند کار کردن با من را دوست دارند لطف داشتند. سر کار معمولاً به ما خیلی خوش می‌گذرد و فضایی دوستانه داریم. اما اگر از سختی کار گفته‌اند احتمالا برای این است که من روی نحوه ادای دیالوگ‌ها و کم و زیاد شدن کلمات کمی حساس هستم.

در باره انتخاب بازیگران صحبت کنیم، خیلی‌ها می‌گفتند ممکن است بازیگران را دوستانه انتخاب کرده باشید، یعنی بازیگران بر اساس دوستی انتخاب شده باشند تا بر اساس استعدادشان.

نمی‌توانم بگویم این حرف درست است، چون از بازیگرانی استفاده می‌کنم که به نظرم توانایی بسیار زیادی دارند و البته بعد از یک کار باهم دوست می‌شویم و خوب چون بازیگران توانایی هستند طبیعتا باز

جدیدترین ساخته سروش صحت با نام «صبحانه با زرافه‌ها» این روزها در سینماهای کشور نمایش داده می‌شود. فیلمی که بازیگران شناخته شده‌ای همچون بهرام رادان، پژمان جمشیدی، هوتن شکیبا، هادی حجازی‌فر و بیژن بنفشه‌خواه را دارد و قصه آن درباره چند دوست است که در شب عروسی یکی از آنها، با اتفاقی غافلگیرکننده مواجه می‌شوند و همین موضوع آزمونی سخت را پیش پای آنها می‌گذارد. «صبحانه با زرافه‌ها» در ادامه کارهای صحت، فضایی کم‌دی و سرخوش دارد اما به شادی صرف اکتفا نمی‌کند و مخاطب را در طول تماشای فیلم به فکر و تأمل دعوت می‌کند. در ادامه گفت‌وگو با سروش صحت رami خوانید.

به نظر می‌رسد از فلسفه خاصی در ساخته‌های تان پیروی می‌کنید خصوصا در سه اثر اخیر تان «جهان با من برقص» و «مگه تموم عمر چند تا بهار» و فیلم «صبحانه با زرافه‌ها». چنین نگاه بیشتر نمود دارد.

فکر می‌کنم بیشتر آدم‌ها در این دنیا جهان بینی‌ای دارند. بدون جهان بینی در این دنیای بزرگ، آدمیزاد گنگ و گیج است. راستش وقتی جهان بینی داریم هم خیلی وقت‌ها گیج می‌شویم و نمی‌دانیم چه کنیم، چه برسد به اینکه نگرش خاصی نداشته باشیم. به نظرم جهان بینی مثل چراغی جلوی پای آدم را روشن می‌کند ولی بی‌شک در طول زمان، نگاه ما به دنیا، مثل خودمان تغییراتی خواهد داشت. چیزهایی به جهان بینی آدم اضافه می‌شود و چیزهایی کم می‌شود و گاهی نگاه ما به مقوله‌هایی کاملا تغییر می‌کند.

یک جور نگاه خیام وار «دم را غنیمت شمار» به صورت کلی بر فیلم‌های شما حاکم است. جهان فکری شما درباره چیست؟ واقعا نمی‌توانم اسمی بگذارم یا با یک جمله در این باره توضیح دهم، ولی حتما هر چه دیده‌ام و شنیده‌ام و خوانده‌ام روی من تاثیر گذاشته و حاصل این تاثیرات و تفکرات، جهان بینی‌ام را ساخته است. جهان بینی‌ای که در آن تحت تاثیر خیلی از بزرگان بوده‌ام. از خیام و حافظ و سعدی و مولوی گرفته تا تائوت چینگ چینی.

داستان‌های شما از کجا گرفته می‌شود؟ قصه‌هایی که برای سریال‌ها یا فیلم‌های تان انتخاب می‌کنید نشأت گرفته از

تهیه‌کننده: محمدجواد موحّد
نویسنده و کارگردان: رضا کشاورز حداد

شهرام حقیقت دوست علیرضا آرا مجید تنکی مهدیه نساج لادن زرافه‌وند مهدی فریضه علی دولتیاری امیرحسین رضازاده باجور عباس جمشیدی فر

دارین امیرحسین، افشاد شایان، علی‌رضا شایان، امیرحسین امیرحسینی، علی‌رضا شایان، پناه‌پور، پناه‌پور، پناه‌پور، پناه‌پور، پناه‌پور

محصول بانک سینما و فیلم‌سازان جوان و جوانان و جوانان